

være noget, der skulle være bredt funderet i en aftale og i et beslutningsforslag eller eksempelvis i et lovforslag, for alle partier har interesse i at tilgodese borgernes og forbrugernes tarv.

Kl. 14.25

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Som fru Louise Frevert nok udmærket godt ved, er det meget svært at give hjemmel til straf eller sanktioner i et beslutningsforslag i Folketinget, det kræver et lovforslag. Så gangen er jo den, at man, hvis man har et beslutningsforslag, hvis intentioner man deler, stemmer for beslutningsforslaget, og så er det efterfølgende op til den pågældende minister at komme med et lovforslag, som indeholder de konkrete sanktioner. Det kan vel dårligt være et argument imod det her beslutningsforslag, at der ikke er hjemmel til at sanktionere. Det er der meget sjældent i beslutningsforslag.

Jeg blev en lille smule bekymret, da jeg hørte fru Louise Freverts ordførertale, og det er jeg også blevet, når jeg har hørt hende udtale sig til pressen, fordi den er udtryk for et voldsomt skred i Dansk Folkepartis politik. Tilbage i juli måned sagde ordføreren hr. Walter Christophersen til Ritzaus Bureau:

»Det er simpelthen wild vest, og jeg vil snarest muligt rette henvendelse til ministeren om, at loven skal laves om. Vi kan ikke have den gråzone. Forbrugerne skal kunne sige nej tak til gratisaviserne – det er deres suveræne ret.«

Det var jo en klar udmelding, der var til at tage og føle på. Nu er der så åbenbart sket et eller andet. Jeg ved ikke, om det er regeringen eller det er gratisaviserne, der har lagt Dansk Folkeparti under pres, men Dansk Folkeparti har jo fuldstændig lagt sig ned på maven. Hvad er der sket?

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Ja tak, hr. Morten Homann. Det drejer sig om at stille nogle spørgsmål inden for 1 minut. Så er det ordføreren.

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Der er ikke sket noget som helst skred nogen som helst steder, må jeg sige til hr. Morten Homann. Jeg pointerede netop også – og nu må jeg nok henstille til, at der ligesom bliver lidt konsistens i spørgsmålene til, hvad der bliver sagt i en ordførertale – at det godt kan være, at der var

wild west-lignende tilstande, og det medgiver jeg selvfølgelig min gode kollega hr. Walter Christophersen at der på et tidspunkt var, men nu har aviserne jo lavet en aftale, så hvorfor skal vi ikke give dem en chance? Vi skal da ikke bare gå ind og lovgive her og der om alting, hvis branchen selv kan finde ud af tingene. På den anden måde kan vi begynde at lovgive om nær sagt alting i samfundet, og det bryder vi os ikke om i Dansk Folkeparti.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Hvis man læser, hvad det var, hr. Walter Christophersen sagde til Ritzaus Bureau i juli måned, kan man se, at det jo netop var, at der skulle lovgivning til, og at forbrugerne skal have ret til at sige nej. Det er jo ikke tilfældet med en frivillig aftale, for det første fordi den kun omfatter tre gratisavisdistributører og i øvrigt ikke nogen af dem, som omdeler reklametryksager, eller hvad det nu måtte være, og for det andet, fordi der jo ikke er nogen som helst sanktioner forbundet med det. Så der er meget, meget langt fra det, Dansk Folkeparti sagde, dengang vi kunne konstatere, der var et flertal for at gøre noget ved det, til det, Dansk Folkeparti siger i dag, hvor man bare vil se tiden an, ligesom ministeren vil.

Jeg vil igen godt have at vide: Hvad er det, der i mellemtiden er sket, som gør, at Dansk Folkeparti er gået fra at være på forbrugernes side til ligesom ministeren at sige: Lad os nu lige vente og se?

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Lad mig nu pointere en gang for alle for hr. Morten Homann: Vi er på forbrugernes side; vi er forbrugernes talerør. Det er vi som folkevalgte, og det bør hr. Morten Homann også vide. Selvfølgelig skal forbrugerne – vi alle sammen – have en ret til at kunne sige nej tak, og det er jo lige nøjagtig det, som man har lavet en frivillig aftale om i branchen. Man skal ikke forhaste sig, så jeg gentager en gang til: Der har været næsten lovløse tilstande, ja, men det ser ud, som om vi er ved at komme på det rette spor, og vil det så ikke altid være bedre med en frivillig aftale, der oven i købet inødekommer vores ønsker hele spektret rundt? Det vil jeg da sige vil være det mest givtige i det her tilfælde, så man ikke skal pådutte nogen noget og man ikke skal trække nogen forslag ned over hovedet på folk.